

החליטו להדפיס אותו בתקליט.
"בתקליט? באמת?" שרק
טיאבקה בהשתוממות.
"אני נשבע שזו אמת" השיב
התרנגול בגאווה קוקריקס
"התקליט יקרא 'קול הציפורים'."

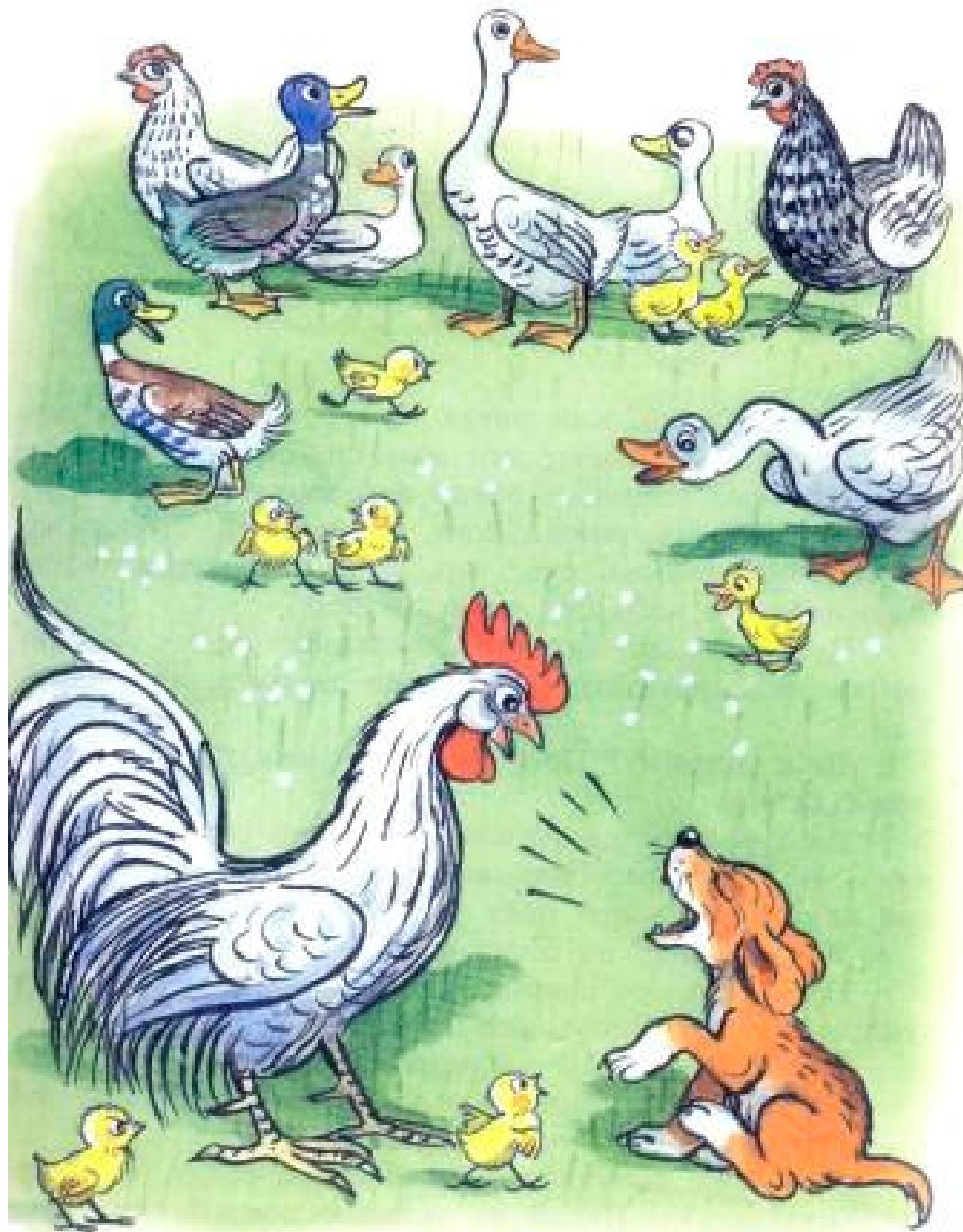

שם גם ישיר זמיר אחד וגם
קוקייה אחת."
"גם אני הייתי רוצה את קולי"

טיאבקה לומד לקרוא

כתב מ. פיאצקובסקי
צייר ב. סוטייב

טיאבקה, גור כלבים, שמע את
קריאת התרנגול קוקריקס
והתחיל לקנא בו. "מדוע אנו,
כלבים, לא יודעים לשיר כך?"
הוא ניגש לתרנגול קוקריקס
וביקש "תלמד אותי, בבקשה,
לקרוא. אתה עושה זאת כל כך
יפה שאפילו השמש יוצאת
בבוקר כדי לשמוע את שירתך!"
"מה שנכון, נכון" ענה התרנגול
"רבים אוהבים את קולי. אפילו"

בתקליט "נאנח טיאבקה .
"אז אלמד אותך לשיר" ריחם
עליו התרנגול "אני אקרא ואתה
חזור אחריי."

"כן, מסכים!" שמח הגור.
"בוא ונתחיל!" ציווה המורה
"קו-קו-רי-קו!"
"גאו-גאו-גאו!" חזר אחריו
הגור.

"השיר לא נשמע טוב, אולי כי זה
בבת אחת" החליט קוקריקס
"הבה ננסה לפי הברות."
"ננסה לפי הברות" לא נכנע

טיאבקה .
"קו.."
"האב!"

חייבים לרשום בתקליט. אבל
בתקליט אחר. 'קול חיות' יקראו
לו!"

"זה מצוין!" נתן נביחה טיאבקה
ונפנף בזנבו משמחה "כמה נבון
שחשבת על כך!"
"אבל תצטרך להתאמן כל יום"

"קו"
"גאב!"
"רי-קו!"
"גאב-טאב!"
"לא" הצטער התרנגול "או שאני
מורה גרוע, או שאתה תלמיד..
תבין בעצמך.. לא כל כך
מהיר-תפיסה."
"באמת, השיר שלך לא יוצא טוב
אצלי" הוריד ראש ביאוש
טיאבקה, ואני כל כך הייתי רוצה
שגם את קולי ידפיסו בתקליט."
"אין דבר" הרגיע אותו קוקריקס
"אמנם אינך יודע לשיר
בתרנגולית אבל אתה נובח יפה
בכלבית. ואת שיר הגורים שלך

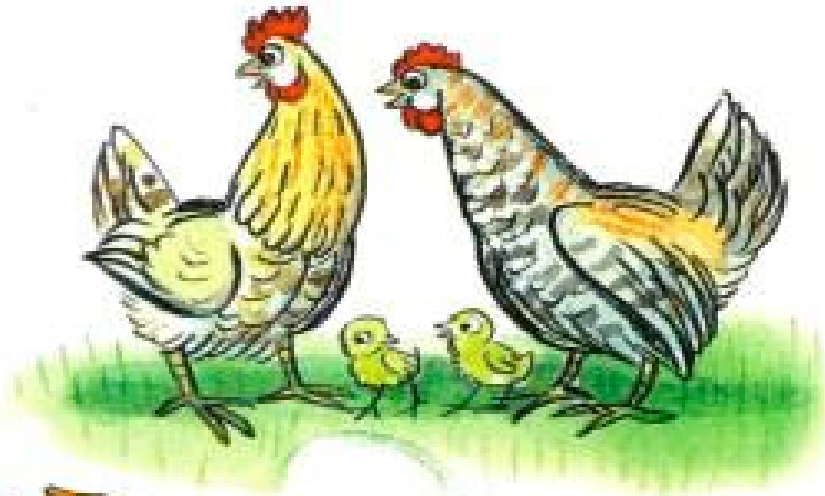
הזהיר אותו התרנגול.

"בהחלט! באופן מסודר! אתאמן!"

קרא הגור והתחיל להסתובב

בחצר, רץ סביב ושר את השיר

האינסופי שלו"

"האב-האב, האב-האב, האב-האב!"

"וואו-וואו-וואו! וואו-וואו-וואו!"

"האב-האב, האב-האב, האב-האב!"